Scrisoarea Avvei Gavriil către o sfântă mănăstire despre încetarea pomenirii patriarhului eretic Bartolomeu, inițiator și stâlp al panereziei ecumeniste

Monahul Gavriil
Sfânta Chilie Osion
Christodoulou din Patmos
și Arseniou Kappadokou
Sfânta Mănăstire Kutlumuș Sfântul Munte Athos
Sfântul Munte, 25.06.2022
către
IPS Profesor
Arhimandritul P. Nicolae
și binecuvântaților Părinți
Sfânta Mănăstire Kutlumuș

Dragi Părinți, binecuvântați!

Cu tot respectul datorat dumneavoastră, în calitate de conducător monahal al tuturor fraților care fac parte din obștea Mănăstirii noastre, aș dori să vă supun atenției o problemă, care trebuie abordată cu sentimente prietenești și pe baza obligației pe care o au toți creștinii, și mai ales noi, monahii, de a nu ceda în probleme de Credință și Adevăr.

Este vorba despre persecuția nejustificată, neprietenoasă și nimicitoare cu care se confruntă aici de ani de zile fratele nostru Părintele Cosma Ieromonahul al Chiliei Sfântului Atanasie al Alexandriei, care aparține de Schitul Sfântului Panteleimon. Ieromonahul în cauză locuiește aici în Țara Sfântă de treizeci și doi (32) de ani, dintre care ultimii douăzeci (20) ca și călugăr care aparține de M. Kutlumuș în Chilia pe care am menționat-o.
Motivele care m-au determinat să vă adresez această scrisoare într-o manieră frăţească sunt următoarele: Ieromonahul Cosma este copilul meu duhovnicesc, iar din cauza acestei legături duhovniceşti sunt la curent cu acuzaţiile aduse la adresa lui şi mai ales cu acuzaţiile aduse lui de către administraţia Sfintei

Mănăstiri și a Schitului, care sunt cu totul nedrepte și inventate.
Decizia sa de a nu participa la Sfintele slujbe cu toţi fraţii care aparţin Schitului, precum și evitarea împărtășirii comune bisericești cu Părinții din Schit au un fundament doctrinar și canonic. Refuză să-l pomenească pe Patriarhul eretic Bartolomeu, iniţiator și stâlp al panereziei ecumenismului, pentru că pomenindu-l, înseamnă că și el crede la fel. Are dreptate să evite împărtășirea cu părinții Schitului, pentru că aceștia au comuniune cu schismaticii și afurisiții din Ucraina, care nu sunt recunoscuți de mai mult de jumătate dintre ortodocși, de zece din cele paisprezece Biserici Autocefale. V-ați gândi vreodată să recomandați clerului și călugărilor din aceste zece Biserici să aibă comuniune cu schismaticii, așa cum au făcut, din păcate, unii Sfinți stareți, ieromonahi și călugări? Poate că în loc să-l urmăriți pe Părintele Ieromonah Cosma, dumneavoastră ca Sfântă Mănăstire ar fi trebuit să cereți Sfintei Chinonite să nu-l recunoască pe noul „Mitropolit” necanonic Epifanie al Kievului și să nu permiteți „clerului” așa-zisei noi biserici pseudo-autocefale să se manifeste ca cler ortodox, când vizitează Sfântul Munte Athos ;

Acesta este motivul principal pentru comportamentul, în opinia dumneavoastră, inacceptabil și presupus al îngrădirii Cinstitului Ieromonah, despre care ar trebui să vă răzgândiți după explicațiile modeste pe care vi le-a dat în scris în scrisoarea sa din 31.8.2021/13.9. .2021, al cărei conținut mi l-a comunicat ca Părinte duhovnicesc, și cu care sunt total de acord. Călugărul trebuie desigur să respecte principiile monahale și să-și țină promisiunile, să participe la slujbe, să respecte legăturile, obligațiile comune datorate Mănăstirii și Schitului. Totuși, mai presus de toate acestea, deasupra mult-proclamatei supuneri fără discernământ față de stareți și episcopi, deasupra centrismului episcopal de inspirație papală, chiar și deasupra comuniunii în rugăciune și împărtășirii comune, se află Mărturisirea Ortodoxiei, Adevărul mântuitor, a cărui absență face totul inutil. Nu așa spunea Marele conducător al monahismului, Sfântul Teodor Studitul, atunci când îi critică pe acei călugări din vremea lui care justificau inovațiile și ereziile? „De aceea, dacă există călugări în vremurile moderne, ei trebuie să se arăte lucrători. Lucrarea unui călugăr este să nu tolereze nicio posibilă inovație a Evangheliei, pentru ca ei să nu fie luați drept exemplu de erezie și de comuniune cu ereticii de către mireni, spre propria lor pierzanie” (PG 99, 1049).

A nu avea comuniune cu ereticii și schismaticii este o învățătură imuabilă a Tradiției Apostolice și Patristice, iar pozițiile evanghelice și ale Sfinților Părinți sunt nenumărate. Mă limitez să amintesc doar două exemple, ale unui Mare Ascet care a întemeiat monahismul și este numit Profesorul deșertului și al celui mai Mare Teolog al mileniului II, care a luminat ca sfânt și a proslăvit întreaga Ortodoxie și Țara Sfântă. Mă refer la Sfântul Antonie cel Mare și Sfântul Grigorie

Palama.
Atanasie cel Mare ne spune despre primul, că a fost uimitor și evlavios în probleme de credință.
Nu a avut comuniune niciodată cu melitenii schismatici, nici cu ereticii manihei și arieni, dintre care pe unii i-a alungat din mănăstirea sa, când a aflat din convorbiri cum rătăceau. El a spus chiar că motivațiile lor sunt mai rele decât otrava șarpelui: „A crezut în ei și a fost evlavios. Nici meliteniilor schismatici atunci când le-a comunicat răutatea și apostazia lor inițială; nici măcar maniheenilor sau altor eretici nu le-a vorbit într-un mod prietenesc, dar fără să-i certe, i-a sfătuit să se convertească la creștinism, propovăduind și învățându-i despre prietenie și vătămare mintală. Întrucât erezia martienilor era îngrozitoare, poruncește tuturor să nu se apropie de ei sau de reaua lor credință. Când areomaniții au fost vreodată supărați, el i-a interogat și i-a alungat de pe munte spunând că Chiron era rațiunea lor” (Viața 68).

Sfântul Grigorie Palama, în calitate de călugăr aghiorit, a întrerupt pomenirea ereticului Patriarh Ioannis Kalekas. În scrisoarea sa „Venerabilului Domn Dionysius la München” el notează de la început că există trei tipuri de ateism. Primului tip îi aparțin ateii prin excelență, adică cei care neagă existența lui Dumnezeu. Celui de-al doilea tip de ateism îi aparțin ereticii, care distorsionează învățătura despre Dumnezeu, iar celui de-al treilea tip de ateism îi aparțin cei care tac și nu ii combat pe ateii din primul tip și nici pe ereticii din al doilea.
La fel ca și astăzi, atunci existau farisei care nu doreau să intre în conflict cu patriarhul eretic. Ei chiar l-au criticat pe Sfântul Grigorie pentru că, în loc să se angajeze în rugăciune și să practice ascultarea, așa cum l-ar sfătui patriarhii, episcopii și starețiieretici de astăzi, el s-a dedicat analizei rătăcirii lui Varlaam. Sfântul Grigorie, pe când era încă călugăr, nu a ezitat să-l critice cu un limbaj aspru pe patriarhul varlaamit Ignatie al Antiohiei și să scrie că Biserica există acolo unde există Adevărul.
Rătăcirea și erezia te scot din Biserică. Acum cei amăgiți și ereticii răspândesc ideea la credincioșii necatehizați că nepomenirea patriarhului sau a episcopului, adică Apeteichis canonic, te aruncă în afara Bisericii, în timp ce înăuntrul Bisericii sunt ecumeniștii eretici. Deci Sfântul Grigorie Palama era în afara Bisericii, când nu l-a pomenit pe patriarh? Și în afara Bisericii au fost cei trei episcopi și toată Țara Sfântă, printre care și Sfântul Paisie, care au întrerupt timp de trei ani slujba de pomenire a patriarhului Atenagora (1969-1972)? Sfântul Grigorie spune: „„Și de vreme ce voi sunteți cei din biserica adevărului a lui Hristos, iar cei care nu sunt din adevăr nu sunt nici din biserica lui Hristos, și cu atât mai mult, cu cât și unii dintre voi ați fost lepădați, păstorii și conducătorul păstorilor cei mai de seamă, numindu-se pe ei sfinți și așa fiind chemați de alții; noi nu reprezentăm creștinismul, dar suntem caracterizați de adevărul și acrivia credinței.” (Anularea

scrisorii lui Ignatie 3).

Al doilea motiv care m-a motivat să scriu această scrisoare, în afară de a-mi declara binecuvântarea față de atitudinea duhovnicească și vrednică de laudă a Părintelui Stareț Cosma, care se bazează pe învățătura și practica din toate timpurile a Sfinților, a fost admirația mea și o exprim astfel, cu profundă tristețe și amărăciune, pentru că această persecuție de durată și neomenoasă împotriva lui este în mod esențial îndreptată încă o dată către chipul meu umil.
Ieromonahul Cosma este absolut de acord cu pozițiile și părerile mele cu privire la ceea ce zguduie Biserica în ultima vreme și stabilește Ecleziologia Ortodoxă, și din acest motiv este singurul preot din zona mea din jurul Chiliei, unde pot oficia împărtășirea cu Tainele Neprihănite. Prin urmare, impunându-i, fără motive serioase, fără abateri specifice, pedeapsa sabatică, care conform Dreptului Canonic se impune cu un rechizitoriu specific și o procedură anume, căutați în esență să ne lăsați lipsiți de energie și neîmpărtășiți, pe mine și pe părinții din jurul meu, așa cum ați făcut mai devreme, persecutându-l pe patriarhul Irineu total pe nedrept.

Al treilea motiv pentru care vă scriu această scrisoare este scandalul credincioșilor, care respectă și cinstesc Țara Sfântă, care trebuie evitat atunci când se fac cunoscute măsurile inumane și neauzite sau nemaiauzite pe care le-ați luat împotriva Preotului Cosma, astfel încât încălcați regulile rezistenţei lui. Vă sunt cunoscute și nu le voi enumera. Nu l-ați constrâns nici măcar cu amenințarea expulzării din Chilia lui și nici cu întreruperea alimentării cu apă timp de nouă (9) luni? Călugării sunt persecutați. Nu voi discuta mai departe, pentru că știu că vă voi mânia, dacă nu v-am supărat deja, susținând un frate al nostru persecutat, calomniat și șantajat pe nedrept. Grija voastră părintească și pastorală ar fi trebuit sa se indrepte către alţi fraţi dependenţi ai mânăstirii noastre, care au ieșit de pe calea ascezei și a desăvârșirii, și ar fi trebuit să-i învăţaţi și să-i aduceţi în simţiri, și nu pe Părintele Cosma, care aflat sub duhovnicia mea, și îndrumarea altor Bătrâni, face ceea ce este de la sine înțeles, ceea ce este plăcut lui Dumnezeu și nu celor puternici și tari ai lumii.

Pedepsele impuse pe nedrept și ilegal, atunci când nu provin din grija fraternă și părintească, ci dintr-o încercare de șantaj și intimidare pentru a atinge scopuri neortodoxe, nu sunt acceptate de Dumnezeu. Vai, dacă Dumnezeu ar fi fost de acord cu prigoana ereticilor și a ereticilor împotriva ortodocșilor!

Mă rog ca Dumnezeu, prin mijlocirile Sfinților Părinți mărturisitori și mai ales Sfinții Părinți, să-l întărească și mai mult pe Părintele Cosma pe calea ortodoxă și să vă lumineze și pe voi să încetați a-l persecuta pe nedrept. Pedeapsa de șase

luni de„ vacanță” pe care i-ați impus-o în materie de slujire religioasă nu este „trezitoare”, așa cum credeți, ci nedreaptă și răzbunătoare! Alții trebuie să se trezească și să înțeleagă ce fac monahii pentru ei înșiși. După sfatul și îndemnul meu, dar și al altor Bătrâni, el nu va respecta regula interzicerii slujirii, pentru că nu este conformă nici cu litera, nici cu spiritul Sfintelor Canoane și, în consecință, nici măcar cu Carta Țării Sfinte și Regulamentul Intern al Mănăstirii.

Cu supunere și nădejde pentru încetarea persecuției împotriva noastră,

Monahul Gavriil
Citiți și:
https://www.marturisireaortodoxa.ro/transumanism-si-antihrism-este-marea-resetare-epoca-antihrismului-referat-prezentat-la-conferinta-teologica-ortodoxia-in-contextul-marii-resetari-urziceni-2022/